

בש"פ 3031/11 - ציון בן דוד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 11/3031

לפני:

כבוד הנשיאה מ' נאור

העורר:

ציון בן דוד

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה מטעם אוחד צבי מיום 17.6.2015 למתן צו
למחיקה או השחרת פרטי המזהים מההחלטה שניתנה
ביום 21.4.2015
תגובה המשיבה מיום 6.9.2015

בשם אוחד צבי: עוז"ד גיל ויינשטיין

בשם המשיבה: עוז"ד עדן שגב

ההחלטה

1. לפני בקשה "למתן צו למחיקה או השחרת פרטי המזהים של המבקש מההlixir שבכותרת", שהוא למעשה בקשה למתן צו אישור פרסום חלק.

עמוד 1

© judgments.org.il - דין פסקי שמורות כל הזכויות שמורות

במסגרת מסכת עובדתית של קשר לרכישת סם, בה היו מעורבים מגיש הבקשה שלפניו (להלן: המבקש) ושלושה נוספים, הגיש אחד מהמעורבים האחרים (העורר שבכותרת) בקשה רשות ערעור על החלטה לעצרו עד תום ההליכים נגדו - בש"פ 11/3031, הוא התק ששלפניו. ההחלטה בערר שבכותרת ניתנה ביום 21.4.2011. במסגרתה, פורטו עובדות כתוב האישום, אשר כללו גם את מעורבותו של המבקש. וובהר: כנגד המבקש נוהל הליך נפרד בגין אותן עובדות (ת"פ (שלום ב"ש) 31869-11-3), אשר הסתיים בעונש שירות לתועלת הציבור שהושת עליו ללא הרשעה, וזאת לאחר שהודה בשתי עבירות של החזקת סם מסווג כניביס לצריכה עצמית.

2. ביום 17.6.2015 הגיש המבקש את הבקשה שלפניו, שעניינה איסור פרסום שמו בהחלטה מיום 21.4.2011. לטענת המבקש, אתר אינטרנט מסוים, שמאפשר לא צורף לצד לבקשתו, פרסם את ההחלטה תוך ذكر שמו המלא. עתה, כר הטענה, קשרו שמו של המבקש לעבירות של סחר בסמים אף שההחלטה הנזכרת אינה נוגעת לו. כתוצאה לכך נגרמת פגיעה בשמו הטוב של המבקש.

המשיבה מתנגדת לבקשתו. לגישה אין מקום לחזור מעקרון פומביות הדיון, שכן לא נגרמת למבקש במקרה דנן פגיעה חמורה בפרטיותו מצדיקה את איסור הפרסום.

3. חurf ההבנה ללבו של המבקש, אין בידי להיעתר לבקשתו.

ה המבקש טוען לפגיעה בזכות לשם טוב, ודומה שגם למגעה בזכותו לפרטיות. שתיהן מוכרות במשפטנו כזכויות חוקתיות רבות חשובות. אולם מנגד ניצב עקרון פומביות הדיון, שאף הוא מעמודי התווך החוקתיים במשפטנו (ראו: סעיף 3 לחוק-יסוד: השפיטה). הולכה היא כי את החיריגים לעקרון פומביות הדיון יש לפרש על דרך הצמצום (ראו: בש"פ 4814/05 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 9 להחלטתו של השופט י' עדיאל (26.7.2005); ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' פלוני פסקה 11 לפסק דין של השופט ע' פוגלמן (27.2.2008); בש"פ 3205/13 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 5 להחלטתו של השופט ע' פוגלמן (16.5.2013); ע"פ 2137/2014 הוצאה עיתון הארץ בע"מ נ' מדינת ישראל פסקה 17 להחלטתו של השופט א' שם (10.4.2014)). החיריג הרלוונטי לענייננו מצוי בהוראת סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, המורה:

איסור
פרסומים
בבית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר
לדין בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך
בקץ לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד
או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם
מניעת פגעה חמורה בפרטיות של אחד
מהם, לשם מניעת פגעה בפרטיות של אדם
בשל חשיפת מידע רפואי עליו או לשם מניעת
פגעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות
שכלית או של אדם עם מוגבלות نفسית,
הגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של
אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם
(הדגשה הוספה - מ.ב.).

עליה, אפוא, כי לא מתקיימים במקרה של מקרה שלפניו התנאים לאיסור פרסום. בעוד שהפגיעה בשם הטוב של המבקש אינה מהוות כל הצדקה לאיסור פרסום, הרי שהפגיעה בפרטיו, הנלוות מטבעה לפרסום ההליך הפלילי, אינה בגדיר אותן פגיעות "חמורות" חריגות שבгин עיתר בית משפט זה לבקש לאיסור פרסום. ודוק: ההחלטה מושא הבקשה אמונה אינה עוסקת בשירות בבקשתו, אולם מדובר במסכת עובדתית אחת שניצבה במרכז מספר הליכים פליליים. העובדות המציגות בהחלטה הן בעיקר אותן העובדות שבחן הודה המבקש במסגרת ההליך הפלילי שנוהל כנגדו. אין מדובר במצב שבו שם המבקש שורבב בעיות להליך שאינו לו דבר וחצי דבר עמו. המבקש טען כי הפגיעה בו חמורה יותר עקב פרסום באינטרנט, הנגיש לעניין כל. אולם בית משפט זה, עומד על כך שהפרסום באינטרנט כשלעצמם אינם חמורים, בעת הזה, הצדקה מספקת לאיסור פרסום (ראו: רע"פ 12/2012 קטייע נ' מדינת ישראל פסקה 19 לפסק דין של השופט נ' הנדל (9.1.2014)). ועוד: הבקשה הוגשה שנים לאחר מתן ההחלטה, שלא הייתה תחת איסור פרסום.

אשר על כן, הבקשה נדחתת.
נданה היום, כ"ה באלו התשע"ה (9.9.2015).

ה נ ש י א ה